

запропонованій формі правильність концепції формування звіту забезпечується вибором методу директ-костингу, який добре зарекомендував себе, що підтверджено його успішним застосуванням на практиці. Більше того, подібний поділ витрат на змінні та постійні забезпечує зручний розрахунок цілого ряду важливих показників, таких як точка беззбитковості та операційний важіль.

Література

1. Радіонова Н. Й. Методика формування збалансованої системи показників як інструмента стратегічного управлінського обліку / Н. Й. Радіонова // Стратегічні вектори соціально-економічного розвитку на мікро- та макрорівні : Всеукраїнська науково-практична конференція (17-18 листопада 2016 р., м. Полтава). — 2016. — С. 175-178.
2. Воробей Т. К. Аналіз витрат підприємства / Т. К. Воробей, О. М. Бунда // Домінанти соціально-економічного розвитку України в умовах інноваційного типу прогресу : збірник тез доповідей II Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Київ, 25 березня 2021 р. / упор. О. В. Ольшанська. – Київ : КНУТД, 2021. – С. 225-227.

УДК 336.226.112.2

Глушач Ю.С., к.е.н., старший викладач

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Матюшко М. М., здобувач вищої освіти СВО

бакалавр, ОПП Облік і оподаткування

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

ВПЛИВ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ НА ФІНАНСОВИЙ СТАН ТА ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ПІДПРИЄМСТВА

Головна мета діяльності усіх підприємств в умовах ринкової економіки – це отримання прибутку, що викликає необхідність для зовнішніх користувачів

бухгалтерської інформації бути ознайомленими з принципами, методами та процедурами, які використовуються під час ведення діяльності підприємства та складання фінансової звітності. Для досягнення зазначеної мети, як правило, потрібно не лише звертати увагу на вид діяльності, тип виробництва, підходи до організації збуту продукції, але й на обрану політику та організацію облікового процесу.

Важливо зазначити, що облікова політика – це невід’ємна частина в організації системи бухгалтерського обліку на підприємстві. Відповідно до НП(с)БО 1 [5] та Закону про бухгалтерський облік та фінансову звітність [3], обліковою політикою варто називати сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності. Безпосередньо у розпорядчому документі відображається вся інформація щодо облікової політики (принципи оцінки статей звітності, методи обліку), на основі якої підприємство здійснює облік усіх об’єктів, які належать підприємству, протягом звітного періоду. Ця інформація також певним чином може впливати на величину фінансового результату за звітний період та фінансовий стан підприємства.

Під час оформлення розпорядчого документа про облікову політику слід обов’язково враховувати особливості діяльності підприємства, адже інколи для окремих елементів обліку потрібні, для прикладу, альтернативні методи обліку [4]. А у загальному під час складання такого розпорядження підприємство повинно керуватися НП(с)БО [5], де і прописані усі елементи облікової політики.

Аналізуючи те, що підприємство може самостійно визначати та закріплювати у розпорядчому документі про облікову політику принципи оцінки статей звітності, а також методи обліку щодо окремих об’єктів, то це може впливати на величину фінансового результату за звітний період та фінансовий стан підприємства [2, с. 30].

Значної уваги потребує облікова політика операцій із визнання доходу від надання тієї чи іншої послуги чи виконаної роботи. Це пов'язано із альтернативою у варіантах обліку таких доходів, яка полягає у виборі чи методу рівномірного нарахування, чи поетапного закінчення у зв'язку із оглядом виконаних робіт, співвідношенням фактично понесених витрат на дату балансу до їх оціненої загальної суми.

Варто зазначити, що найбільш суттєвими елементами облікової політики будь-якого підприємства, які можуть впливати певним чином на фінансові результати, є процес визнання доходу та витрат, вибір амортизаційної політики, способи оцінки виробничих запасів, визначення методу їх вибуття. До речі, різні принципи, методи і процедури, які зазначаються в обліковій політиці, та їх вміле використання дозволяють контролювати чинники впливу на фінансовий результат.

Для прикладу, самостійно підприємство визначає метод нарахування амортизації, де повинні бути враховані економічні вигоди від його використання, спираючись на інформацію щодо терміну корисної експлуатації об'єкта основного засобу. Обраний метод впливає на суму нарахованої амортизації, яка відноситься на витрати підприємства, які, у свою чергу, несуть зміни у розмірі фінансових результатів.

Також відомо, що доходи підтверджуються документами на реалізацію товарів чи послуг, а на величину витрат має значний вплив облікова політика підприємства і вибір керівників щодо різноманітних методів. Тому з цього випливає, що доходи визнаються об'єктивно, а витрати, які пов'язані з обчисленням собівартості, – суб'єктивно. А це зумовлює певну умовність суми валового прибутку підприємства, а отже і коефіцієнту валової рентабельності реалізованої продукції.

Суттєвий вплив на фінансовий стан підприємства та фінансові результати від його діяльності має і вибір методів оцінки вибуття запасів. Це стосується, зокрема, того, що метод ФІФО може завищувати фінансові результати тому, що

при його застосуванні знижується собівартість внаслідок списання запасів за зазвичай нижчими цінами [1]. Але варто взяти до уваги, що цей метод веде до збільшення податку на прибуток.

Таким чином, необхідно підвести підсумок, що під час вибору облікової політики підприємству слід визначити цілі, завдання підприємства, а також його історію з оподаткуванням та інвестуванням. Це пояснюється тим, що облікова політика є інструментом організації обліку на підприємстві, який включає сукупність способів та процедур його ведення, що використовуються з метою підготовки, складання та подання фінансової звітності, та яким можна регулювати фінансові результати та фінансовий стан підприємства.

Література

1. Калабухова С.В. Вплив облікової політики на аналітичні показники фінансової звітності підприємства // Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія: тези доповідей Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції (30 червня 2017 року). Тернопіль: ТНЕУ, 2017. С. 127-130.
2. Облікова політика: навч. посіб. / Г.М. Давидов та ін.; за заг. ред. Г.М. Давидова. 2-ге вид., перер. і доп. Кропивницький: ПП «Ексклюзив-Систем», 2017. 364 с.
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність: Закон України від 16.07.1999 №996-XIV (Редакція станом на 01.07.2021) // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text> (дата звернення: 25.05.2022).
4. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України: наказ Міністерства фінансів України від 27.06.2013 №635 (Редакція станом на 14.01.2020) // База даних «Законодавство України» / Мінфін України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0635201-13#Text> (дата звернення: 06.06.2022).

5. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 №73 (Редакція станом на 10.08.2021) // База даних «Законодавство України» / Мінфін України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text> (дата звернення: 06.06.2022).

УДК 657:004

Бунда О.М., к.е.н., доц.

Київський національний університет технологій та дизайну

Чучкевич Д.Ю.

Київський національний університет технологій та дизайну

ОБЛІК ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Фінансовий результат є показником діяльності будь-якого підприємства, який в подальшому використовується в управлінні прибутком та рентабельності. Згідно Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» доходами є збільшення економічних вигод у вигляді збільшення активів або зменшення зобов'язань, яке призводить до зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків власників). Витратами називають зменшення економічних вигод у вигляді зменшення активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілення власниками) [1].

Фінансовий результат є загальним підсумком діяльності підприємства, що визначається у вигляді різниці між доходами та витратами. Прибутком є сума, що передбачає перевищення доходів над витратами. Збиток – це перевищення суми витрат над сумою доходами [1].